

N:1023.

Sunnuntaina syyskuun 10. p:nä 1944.

U t i s k a t s a u s .

YLMISHYÖKKÄYS SAKSAA VASTAAN

Jatkuu lännessä, idässä ja etelässä. Liittoutuneet väittävät saksalaisten menettäneen mairinnousun alkamisen (6.6.44) jälkeen 2 miljoonaa sotilasta länsi- ja itärintamalla. Siitä huolimatta vastarinta on yhä sitkeää. Balkanilla väitetään olevan 25 saksalaista divisioonaa motissa.

MILLOIN ? MINNE ?

Nämä kysymykset askarruttavat näinä odotuksen päivinä jokaista.

Haastattelimme tilanteen johdos- ja edesmenneen "Hakkaa Päälle"-lehden päätoimittajaa, sot.virk. Pennas-ta. "Ennen joulua", hän vastasi samankaltaisesti hymyillen edelliseen kysymykseemme.

"Entä minne ?"

"Ellemme lähde Moskovan rauhan rajalle, niin lähdemme Siiranmäen suuntaan", ennusti sot.virk. Pennanen. "Jolleme lähde sinnekään, no sitten pysymme paikoillamme."

Kiitimme sotilaspoliittista asiantuntijaamme tyhjentävästä lausunnosta ja toivotimme hänelle hyvää ja onnellista kuriirikierrosta.

MITEN PALJON ON 600.000.000 DOLLARIA ?

Ulkomailla ja vähän meilläkin jännitetään, vaatiiko ryssä meitä nyt "vain" 600 miljoonaa dollaria kuten viime talvena vai nouseeko sotakorvaussumma vielä siitäkin.

Suomen rahassa meidän olisi sovittava rikoksemme Neuvostoliittoa vastaan 60 miljardilla markalla. Tällä hetkellä on liikkeessä olevan setelistön määrä 14½ miljardia. Eivät riitä siis pennosemme edes neljänneksen maksamiseen, vaikka kynittäisiin koko Suomen kansa puhtaaksi. Pekkaa päälle sukkomme tekee 15.000 markkaa, lapset ja imeväiset mukaan luettuina. Jos luovutamme ryssälle kaikki liikennevälineemme (rautatiet, kaluston, laivat, autot), kaiken karran sekä kaikki teollisuuslaitokset, saamme kokoon 20 miljardia. Mutta sittenpä voimmekin ripustaa hampaamme naulaan.

Niin että hyvin on pullat uunissa. Ja lystiä on olla ryssän ystävä.

SEITSEMÄN SOTKAN TUHO SIIRANMÄELLÄ.

Vähin erin selviävät Siiranmäen suurtaistelun vaiheet. Ei tietty tarkoin Husun Jussinkaan ja Kaksos-Uunon viimeisestä taistosta ennen kuin palasi sairaalasta kauhuryhmän kolmas, sotamies Uuno Tukiainen.

"Husun Jussi ja minä olimme kauhuimme tien varressa, kun luutnantti Kaksonen, lähitorjuntajoukkueemme johtaja, tuli hakemaan meitä vasemmalle. Oli 14.6. klo 10, ja tilanne tuntui melko sekavalta.

Kaksonen oli löytänyt mieltä 5 m:n pitkän ehjää taisteluhautaa, muu oli sortunut hirveässä tullessa. Jalkaväkeä ei siellä enää näkynyt. Ryssät tulittivat kiivaasti mäitä, mutta pääsimme hiekkakuopan kautta kiertäen perille.

Siinä jyräsi 40 m:n päässä meistä 9 Sotkaa, osa estekaivannossa ja osa sen ja kiviasteen välissä. Kauempana lepikossa näkyi ainakin 6 Sotkaa, ja takanamme mäellä oli 1 Klim näkyvissä.

Ammuin ensi kranaatin - ohi. "Annas kun minä koetan", sanoi Husu ja täräytti lähintä Sotkaa kupeeseen. Se syttyi tuleen, ryssät törmäsivät uros, ja Kaksonen ampui niistä yhden.

Toinen Sotka läksi nousemaan esteen yli, ja minä osuin sitä 20 m:n päästä otsapanssariin. Kolmas yritti perässä, ja osuin sitä kupeeseen sekä neljättä vaunua takaosaan. Kaikki paloivat. Oli enää 2 kranaattia jäljellä.

"Mää sie hakemaan lisää!" sanoi Kaksonen. Juoksin tien varteen ja toin 4 kranaattia tullessani. 2 jätin 10 m:n päähän sirpalepoteroon. Poissaollessani oli taas kaksi Sotkaa syttynyt tuleen. Pojat olivat kumpikin tuhonneet yhden.

"Paahan sie kranaatti putkeen, niin mie ammun", sanoi Kaksonen. Vaunut tulittivat tykeillään oikealle, missä oli Kiiskisen miehiä asemassa. Kaksonen osui yhtä niistä etukupeeseen. Se oli jo seitsemäs palava Sotka.

Kaksonen käski minun tuoda ne kaksi kranaattia ja alkoi sihdata kahdeksatta vaunua. Ehdin kuopan reunalle, kun takaan kuului kauhea rysäys. Koko monttu oli lahistunut umpeen. Kaksosta ei näkynyt. Alik. Husun yläruumis oli näkyvissä, kypärä oli valahtanut silmille.

Otin Husun kp:n ja läksin oikealle. Otin Husun edessä sain sirpaleen jalkani läpi."